

A Kondor Béla Községi Ház Képzőművész Körének

saját nyomdai kiadványa

a kör alapításának 25. évfordulójára

1986-2011

A kört alapította: Okányi Kiss Ferenc

A kört 1988-tól vezeti:

Buna Konstantin festőművész-tanár

A KONDOR BÉLA KÖZÖSSÉGI HÁZ
KÉPZŐMŰVÉSZ KÖRÉNEK KITÜNTETÉSEI

VASAS AMATŐR KÉPZŐMŰVÉSZEK
KIÁLLÍTÁSA FŐDÍJA

Ózd, 1994., 1996., 1998.

A díj harmadszori elnyerése után
a plakett végleg a Kör tulajdonába került.

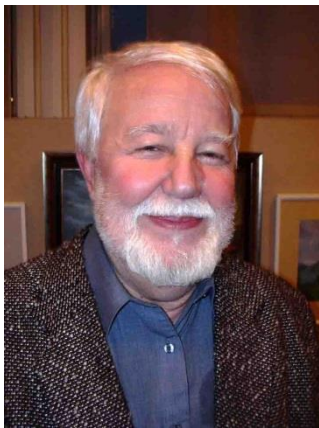


VASAS MŰVÉSZETI FESZTIVÁL FŐDÍJA
Dunaújváros, 2004.



Fedőlap





Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Köre szinte egyedülállóan hosszú, 25 éves jubileumát ünnepelheti.

Az utóbbi 30 év alatt a budapesti képzőművész körök kevés kivétellel eltűntek. Ennek több oka van: főként a támogatottság hiánya és az igazi, elkötelezett, magasszintű ismereteket oktató művészek kevés száma.

A képzőművész kört szabadiskolának tekinthetjük ahol egyidőben folyik a kezdők fokozatos felzárkóztatása, a már grafikában, festészetben és a tűzzománc technikában jártas egyénekhez.

Ez különösen a nyugdíjkorhatárt elérő jelentkezőkre vonatkozik a megnövekedett szabadidő miatt, a fiatalkori vágy megvalósításaként. A kezdő fiatalabb korúak szorgalmasan igyekeznek felzárkózni a szén vonalrajzon, a tónusos térlátáson, a színes pasztellképeken keresztül az akvarell, illetve az olajfestés technikáig.

Az alkotók ismerik a művészettörténet folyamatát, az állítások és tagadások hosszú láncolatát. Képelemzésekkel az egyéni hang kerül megvitatásra. A sajátos látásmódokat a szakkör tagjai egymásközt elismerően értékelik, ami tulajdonképpen a közösség hosszú együttélésének, a közös és egyéni kiállításainak alapvető feltétele.

A képzőművészeti körben a tűzzománc technika elsajátítása is magas szinten történik, ami szép alkotásokat eredményez.

A 25 év sok alkotó számára jelenti fejlődése lemérhetőségét, egymás munkájának örömteli elismerését.

A képzőművész körben végzett tevékenység mellett, a hallgatók környezetükre, gyermekükre, unokájukra esztétikailag is hatnak.

Az elmondottak bizonyítékként fogadják a kör életében kiemelkedő személyek vallomásait, alkotásaik reprodukcióit.

Ezúton szeretnénk megköszönni Kiss Marianna igazgatónőnek művészetszeretét, és sokéves támogatását.

Buna Konstantin
a Képzőművész Kör vezetője



B.Kakas Gizella

Tizenhárom éve nyugdíjba mentem, akkor kezdtem el festeni. Kezdetben akvarelleket festettem, később tértem át az olajra. Tanárom, Buna Konstantin festőművész irányításával főképp emberi viszonylatokat, fogalmakat, érzelmeket szeretek ábrázolni.

Nem áll távol tőlem az absztrakt, a konstruktív és az expresszív stílus, mondanivalótól függően választok közülük. Így születtek a "Jób lázadása", az "Elűzöttek honvágya", vagy a "Menekülés" című képeim. A természet nálam általában csak háttér, többnyire az emberé a főszerep, de sok esetben az ábrázolt táj is, a dinamikájával, színeivel, vagy a felépítésével hangsúlyosan alátámasztja a figuráimban ábrázolt mondanivalómat. A "Menekülés" című képen például az előtérben futó alakoknak csak a sziluettje látszik, míg a háttér a mozgalmas kékségével alátámasztja a futó alakok érzelmét.

A "Napvirág" című képem azt a pillanatot ábrázolja, amikor Nakonxipán homokórája delet mutat. Nakonxipán Gulácsy Lajos festőművész képzelt világa volt, ami szimbólummá vált az irodalomban is, például Weöres Sándor, vagy Kormos István verseiben. A képen az esemény egy törés a bal oldalon, a kép, szimmetriáját megtörve. Arra utal, hogy semmi sem teljesen



tökéletes.

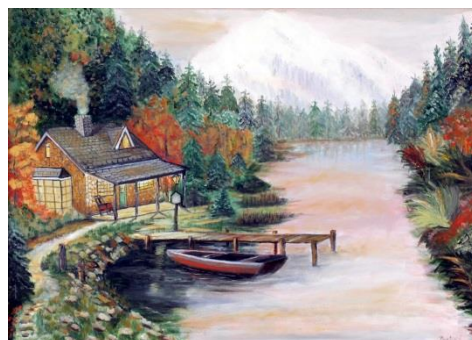
Mintegy 40 kiállításom volt, melyek közül 10 önálló; többnyire volt munkahelyem tisztelt meg a kiállítások lehetőségével.

Nem vagyok nagyon termékeny festő, csak akkor fogok ecsetet, ha mondanivalóm van, és az "képre érett".



Bartis Ilona

Budapesten születtem, azóta is itt élek. Felsőfokú kereskedelmi végzettséget szereztem és hosszú ideig üzletvezetőként dolgoztam. Eleinte állami alkalmazásban, később családi vállalkozásban férjemmel együtt.



Időközben átváltottam divatszakkmára, majd elvégeztem egy újságíró iskolát és a Budapesti 7 nap című újságnál, a kulturális rovatban publikáltam. Kiállításokról, művészeti rendezvényekről írtam cikkeket.

A képzőművészettel akkor kerültem „testközelbe”, amikor egy kiállítás megnyitóján megláttam egy csendéletet, és úgy éreztem, én is meg tudnám festeni! Tagja lettem a Kondor Községi Képzőművész Körének, a Művészetbarátok Egyesületének és a Kassai Károly festőművész által vezetett, a pesterzsébeti Csili Művelődési központban működő képzőkörnek.

Szeretem a nyári alkotó táborokat, ahol „kollégáimtól” festő társaimtól rengeteget tanulok. Az első táborozás alkalmával döbbenet tapasztaltam, hogy nem csak nézek, látok is! A fák ágai, levelei között észrevettem a fény és árnyék játékát, ráéreztem a lényegre! A festés, kikapcsolódás, sikerélmény, közösség, kellemes környezet, melyek hozzájárulnak hétköznapijaim szebbé tételéhez.

2007 májusában volt az első önálló kiállításom, azóta több csoportos kiállításon vettem részt képeimmel. Munkáim több külföldi gyűjtőnél megtalálhatóak.

Fiatal korom óta írok verseket, melyekből több is megjelent az Alterra Svájci Magyar könyvkiadó jóvoltából.



Bogácsné Kiss Katalin

Gödöllőn élek, gyermekkoromban egy nógrádi kis faluban éltünk, ahonnan látni lehetett a Mátrát. Szívesen néztem a kékes-szürke dombokat. Ma is kedvelt kiránduló helyem. Nemcsak a Mátrát szeretem, hanem összességében a természetet:

erdőt-mezőt, fát-virágot, állatokat-embereket és ezek háborítatlan élőhelyeit, dűledező házikót, elhagyott csónakot, stb. Képeim erről tanúskodnak.

Szeretek csendben elvonulni és a számomra kedves témát rajzolni, festeni. Ebben volt nagy segítségemre Buna Konstantin festőművész tanárom és az általa vezetett festő szakkörben tevékenykedő társaim.



2004 óta festek. Kifejező eszközüm elsősorban a grafit és az olajfesték. Minden évben részt veszek festőtársaimmal alkotó-táborban, ami a festésen túl lelkiekben is feltöltődést jelent számomra.

Az itt látható képem is alkotó-táborban készült Baracson a Duna-partján, ahol az elhagyott csónak sok-sok gondolatot indított el múltból és a lehetséges jövőről.

Sok kedves kép tanúskodik az élményekről (Csónakkikötő, Arborétum, Karácsonyi napraforgó, Kopasz-hegy, Gyökerek, Fatörzsek), melyeket festő társaimmal együtt a kiállításainkon rendszeresen bemutatunk.

Köszönöm az együtt töltött éveket és bízom abban, hogy a továbbiakban is lesz módunk együtt alkotni.



Dankházi János

1960-ban Siófokon születtem, 13 éves koromig Kőrös-hegyen éltem. A szőlészeti munkák és a borpincék romantikus világa mélyen ívódott emlékezetembe. Korai képeimen ez a világ visszatükröződik. 1973-tól élek Budapesten, férfi-szabó szakmunkás lettem.

1986 óta rajzolok és festek, a Kondor Béla Közösségi Ház szakkörében. 1988 óta Buna Konstantin a tanárom, őt tartom mesteremnek.

Minden évben részt vettem úgy a szakköri, mint a tábori csoportos kiállításokon, de 1994-től több önálló kiállításom is volt. Első oklevelet 1997-ben Ózdon a Vasas Képzőművészek kiállításán kaptam. 1998-ban az OKIT országos kiállításon első díjat nyertem a Beteg gólyámmal.

Gomola György művészeti író egy kiállításom megnyitójá kapcsán munkámról így írt:

„János naiv festői világa a derű és nyugalom visszhangja. A sajátos formákat öleli át a keveretlen színek erőteljessége. A perspektíva szabályait bizonyos lebegések lépik át és a festő derűs személyisége helyenként az ironia és szelíd öngúny motívumaival ad munkája egy részének meglepő fordulatokat. Témái: tájkép, városképek, épületek, pincesorok, állatok. Művésztelepi élményei és balatoni emlékei után hideg színű vizek, markáns hegyek és ahol lehet, hajók. Hajómodellt is készít és nagy örömmre a kollázs virtuóz világában is kezd bontakozni. Javasolom, hogy a grafikai technikai és formavilág elmélyítésével alapozzon tovább, de a naiv festészeti látásmód megőrzésével, ugyanis a naiv festészet népművészeti fogantatása jelentős szellemi érték.”

Igyekszem ezeknek a jó tanácsoknak is eleget tenni.



Deák-Veres Mari

A szépség és a harmónia lenyűgöz. Rendet és szerkezetet látok a látvány, emberi történetet az arkifejezés, a testtartás, vagy a mozdulat mögött. Ezeket szeretném a festészet és a grafika eszközeivel megjeleníteni. Egyszerű formákká alakítva a látványt megmutatni azt, amit átélek. Derűt, nyugalmat, bizakodást. Együttélést.

A Kondor Béla Közösségi Ház festőkörében kezdtem rajzolni és festeni 2002-ben. 2009-óta újabb lehetőségek nyíltak látásmódom és eszköztáram fejlesztésére a Budapesti Városvédő Egyesületben működő Szőnyi István Képzőművész Körben, valamint a

Pest Megyei Közművelődési Intézetben és a Budapesti Művelődési Központban szervezett képzéseken, továbbá a különböző művésztelepeken.

Tagja vagyok az Országos Képző- és Iparművészeti Társaságnak. Gyakran szerepelek országos pályázatokon és kiállításokon. Két alkalommal részesültem díjazásban az ÁFEOSZ kiállításain. A csoportos kiállítások mellett két önálló kiállításom volt.



Enyediné Izsák Judit

1961-ben születtem Budapesten. Már gyermekkoromban is szerettem rajzolgatni, mégis sokat váratott magára az első kép. Hosszú éveken keresztül csak kacérkodtam a gondolattal, míg végre 2002-ben érett tette a festés iránti vágy és egy szintén hobbyfestő barátom adott bátorítást az ismeretlenbe.

Ekkor felkerestem a Kondor Béla Közösségi Házban Buna Konstantin festőművész-tanárt, aki szívesen fogadott. Segítségével és

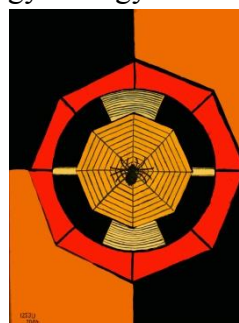
folyamatos korrektúrájával talán sikerült az egyéniségemnek megfelelő stílust megtalálnom. Az első kép mókás figurára sikeredett, de az alkotás öröme és a színek játéka meghozta kedvem a folytatáshoz.

A nem mindig pozitív kritika inkább csak dacossá tett, nem szegte kedvem. Arra sarkallt, hogy megfeleljek Önmagamnak és a kihívásoknak. Ám a mai napig legfőbb örömöm a család és barátok pozitív visszajelzése. Szeretem az akvarellt, az akrilt vagy a színt, de az olajfesték és a pasztellkréta lett a legkedveltebb eszközöm.

Nagyon egyszerű dolgom van, mert saját magam örömeire alkothatok. Képeimben gyermek maradtam, aki szeret játszani a színekkel, formákkal. Amolyan nagy gyerek, aki kicsit a felnőtteknek is játszik. Tisztában vagyok képességem határaival. Hiányosságaim állította nehézségeket lelkesedésemmel igyekszem leküzdeni, eddig úgy érzem sikerrel.

Végül hadd idézzem Vincent van Gogh szavait. „Ha hallasz belül egy hangot ami azt súgja „nem tudsz festeni”, akkor okvetlenül állj neki festeni és a hang elnémul.”

Honlap: www.izsakjudit.ewk.hu



Fehérné Gádori Melinda

Képzőművészeti gimnáziumba készültem, de mivel ez akadályba ütközött, elkanyarodtam a műszaki pálya felé, műszaki grafikus lettem.

Férjem halála után tértem vissza a képzőművészethez, a rajzoláshoz és festéshez.

Tagja vagyok a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körének, a Srimai Terasz

Társaságnak, akikkel nyaranta a horvát tengerparton festegetünk.

Tagja vagyok továbbá a KASTÁR-nak (Kassák Alkotóművészek Társasága Egyesület) és az OKIT-nak, (Országos Képző-és Iparművészeti. Társaság)

Festek, alkotok tájképet, csendéletet, portrét, pasztell, akvarell és olaj kivitelben.

Eddig három önálló kiállításom volt: Nap utcai Galéria, Vasas Ifjúsági Ház

Rózsa Művelődési Ház



Több közös kiállításon is szerepeltem képeimmel, ezek közül jelentősebbek:

Aranytíz Kultúrház	Stefánia Palota Galériája
Budapesti Corvinus Egyetem	Fővárosi Művelődési Ház
Kondor Béla Községi Ház	Budapesti Művelődési Központ
Hévíz, Magyar Csárda Galéria	Komárom, Monostori Erőd

Hajdúné Cs. Sára (Csepi Sarolta)



Mottó: „A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem tudjuk meglátni.” (Rodin)

A fenti sorok igazsága miatt próbálom mindenhol felfedezni és megörökíteni a számomra megkapó látványt.

A Havanna lakótelepen működő Községi Házban 1988. óta vagyok tagja a Képzőművész Körnek. Itt és a nyári alkotótáborokban igyekeztem elsajátítani a különböző rajz-festő és tűzzománc technikákat, Buna

Konstantin festőművész tanár segítségével.

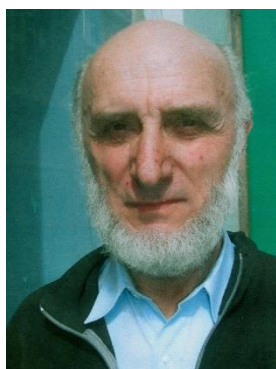
Képeimet Budapesten és több vidéki városban rendezett kiállításon mutathattam be. Több alkalommal díjazásban részesültem.

Gyermekkorom óta szeretem a virágok, a fák, az egész csodás természet rajzolását, festését. Idővel a portré készítése is kedvenc időtöltésemmé vált.

Tíz évvel ezelőtt még egy izgalmas, szépségeket rejtő művészeti ággal volt szerencsém megismerkedni, a tűzzománcal. Az ismerkedés a képzőművészet különböző ágaival nálam a mai napig is tart és talán soha nem érek a végére.

Az Országos Képző és Iparművészeti Társaságnak 1992-től, a Független Magyar Szalonnak pedig 1998-tól vagyok tagja.

Boldog vagyok, ha másoknak is örömet szerezhetek alkotásaimmal.



Habány Mihály

1941-ben születtem.

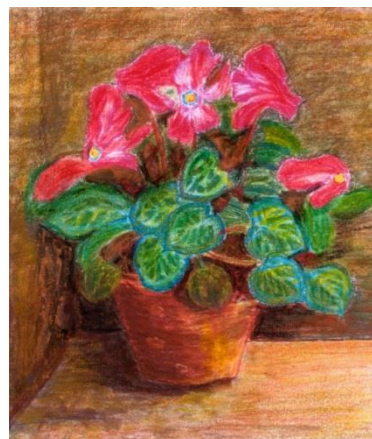
Üzemmérnök voltam a BME-nél.

Gyermekkoromban és később is rajzolgattam.

2010-től rendszeresen járok a Szőnyi Körbe és nyári alkotótáborokba.

Jelenleg a Képzőművész Körben Buna Konstantin foglalkozásain is részt veszek.

Munkáimat a csoportos kiállításokon mutathattam be.





Harasztiné Polló Edit

Hódmezővásárhelyen születtem, de kisgyermek koromtól Budapesten élek. Már korán érdekelni kezdtek a különböző művészeti ágak, zongorázni tanultam, s sokat rajzoltam. A középiskola elvégzése után a Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem építészmérnöki oklevelet. Dolgozni kezdtem, férjhez mentem, született négy gyermekünk - az életemet ez töltötte ki.

Gyermekeim felnevelése után kezdtem újra képzőművészettel foglalkozni. Az ikonfestés alapjait dr. Borsos Máriánál sajátítottam el, s ekkor kezdtem el tájképeket, csendéleteket is festeni.

Ezután jelentkeztem a pestszentlőrinci Kondor Béla Művelődési Ház képzőművészeti körébe, ahova ma is járok, mesterem Buna Konstantin.

A gyönyörű magyar tájak mellett a különböző európai országokba tett utazásaink emlékeit is megörökítem, és a csendéletek, ikonok készítését sem hagytam abba. A "Csili" Művelődési ház Ikonfestő Klubjának is tagja vagyok.

Első önálló kiállításom a Vasas Művészegyüttes Székházában, 2011 márciusában volt. Kata lányom szép honlapot is készített nekem, ennek címe: polloedit.tar.hu



Juhász Pogány Klára



Kiss Orsika

Saját örömömre temperával festettem virágokat, nem is mutattam meg senkinek. A KOGART-ban Lilly festőmaratonot rendeztek. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a képemet Londonban a Royal College of Art-ban állították ki, majd körbejárta a világot. Most a londoni székház falát díszíti.

Azt mondtam magamban, ez nem lehet véletlen, meg kell tanulnom festeni. Így kerültem a Kondor Béla Községi Ház Képzőművész Körébe, ahol Buna Konstantin festőművész tanítványa lettem.

Sokáig csak szénnel dolgoztam. 2009, 2010, és 2011-ben is temperával készült képeimet díjazták a Ritka és veleszületett Rendellenességgel élők Országos Szövetsége (RIROSZ) által a Ritkabetegségek világnapja alkalmával rendezett pályázaton. Időközben Bálványos Huba Munkácsy-díjas grafikus, és Fiók László festőművész tanítványa lettem a Budapesti Művelődési Központban. Biztatásukra folytattam kavicsgrafikai munkámat.



A Vajdahunyad vári Mezőgazdasági Múzeumban három kézműves kiállításon mutattam be kavicsaimat. 2010-ben Pécsen, a Keresztyén Múzeumban állítottam ki a „Hitvilágunk” című kavicsablót. Nagymaroson kavicsokat, és képeket állítottam ki.

Részt vettem a szálkai alkotótáborban. Astrid Henning osztrák festőművésznőtől megtanultam, hogyan fessek csak rózsaszírból készült festékekkel, és ő a legtehetségesebb tanítványának nevezett engem, amely felért egy kitüntetéssel.

Budai Rajziskolába, Appelshoffer Péter tanítványa lettem. Remélem, hasznomra válik, hogy több mestertől is tanulok.



Lizák Pálma

Ha valaki megkérdezné, hogy miért festek, azt válaszolnám, azért, mert nem tudok sem énekelni, sem zenélni.

A szép zene a legfőbb jó dolog a világon és nekem csak a hallgatása jutott, de cselekvő ember lévén ecsettel a kezemben élvezem a muzsikát.



Budapesten születtem, de gyermek és ifjúkorom egy részét Orosháza, valamint Szegeden töltöttem, felejthetetlen élményekkel gazdagodva.

Műszaki végzettséget szereztem és a gyári munka során tanultam meg értékelni a nehéz fizikai munkát megkönnyítő gépeket, melyek részben, későbbi képeim témáját képezték.

1988-tól festek rendszeresen. A Képzőművész Körben végzett realisztikus festészeti tanulmányok után a konstruktivizmushoz hasonló módon próbáltam ábrázolni az ember-alkotta tárgyi világot. Az izmusok világában Buna Konstantin festőművész segített eligazodni.

Fajó János művész-tanár irányításával ismerkedtem meg a geometrikus festészettel. E két irányzat kombinálásával festett képeimmel hat alkalommal nyertem díjakat különféle pályázatokon. Önálló kiállításom hét alkalommal volt.

Időközben Török Ibolya szobrászművésznél és Stekly Zsuzsa zománcművesnél tanultam tűzzománc készítést, melynek ragyogása a mai napig gyönyörködtet.

A fiam, aki szintén műszaki végzettséget szerzett, lelkesen bíztatott a gépekről készített sorozatom festésére, ez sokat segített. Örömeimre újabban ő is kezébe vette az ecsetet és képeiből már önálló kiállítást is rendeztek a munkahelyén.

A festés mellett szívesen írogatok, egy novellámat országos pályázaton díjazták. Riport-novellámat külföldi magyar nyelvű folyóirat közölte. Verseim a Tűzedzők című folyóiratban jelentek meg.



Máté Kata

Civil foglalkozásom gyógytornász. 2009-től vagyok tagja a Képzőművész Körnek. Tanárom, Buna Konstantin festőművész segítő biztatása mellett kezdtem el olajjal festeni, de nagyon kedvelem a pasztell technikát is.

Részt veszek a Kör közös kiállításain és nyári alkotótáborokban.

Szeretem a természetet, az állatokat, ezért legszívesebben tájképeket, állatokat, szép épületeket festek.

Úgy érzem, azzal, hogy megörökítem a természet és az épített világ szépségeit, ráirányítom az emberek figyelmét arra, hogy őrizzük meg ezeket az értékeket. Évenként részt veszek az alkotótáborban, ahol nagyon sok inspirációt, segítséget kapok tanárunktól és társaimtól egyaránt. Ilyenkor csodálatos helyszíneken



alkothatunk, pihenhetünk és a táborot követő őszi kiállításunkon be is mutathatjuk a "termést". Képeim láthatóak a www.festomuvesz.hu oldalon.

„Kezdetben minden Egy volt az égben, vagy azon a helyen, amelyet így ismerünk.

Te is Egy voltál, de a születés kettészakított, eltépett önmagadtól.

Most a Földre jöttél keresni lélekrészed: utad értelmévé vált a keresés.

Miközben megéled a hétköznapiak történeteit, öntudatlanul is őt keresed.

Ez a feladatod: eggyé válni lelked másik felével, akitől a Földre érkezés pillanatában elszakított az Élet.” (Tatiosz)



Mayer Irén

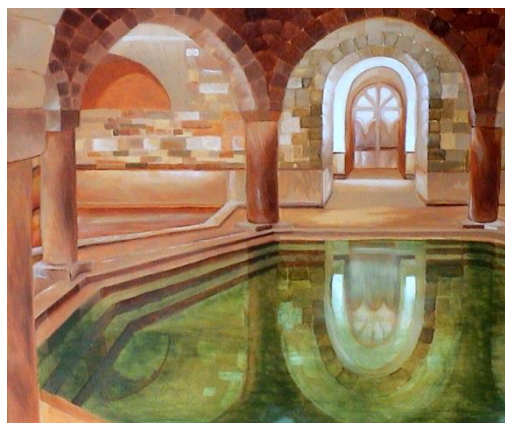
1948. május 5.-én születtem Pestszentlőrincen, ahol ma is élek. Műszaki rajzok és grafikák tervezésével és kivitelezésével keresem a kenyerem.

Kisiskolás koromtól vagyok képzőművészeti körök tagja (Varga Joli és Vági Károly tanítványaként) A festészettel 1989-óta, Buna Konstantin festőművész irányításával foglalkozom a Kondor Béla Művelődési Ház képzőművész körében, valamint a Vasas Művészek Alkotótelepein.

1996 óta tagja vagyok: a XVIII. kerületi Művészeti Egyesületnek és az Országos Képző- és Iparművészeti Társaságnak. 2005 és 2006-ban meghívást kaptam V. Angyal Mária egrí alkotótelepére.

Számos közös kiállításon szerepeltem. Több alkalommal a Fasori Evangélikus Gimnázium jótékonyági kiállításán.

Festményeimmel és grafikáimmal a teremtettem valamint az alkotott világ szépségeire szeretném felhívni a figyelmet.



Díjak:
1992. Budatest XVIII. ker. Önkormányzat
1994. Pro Cultura Országos Pályázat
1994. Vasas Szakszervezet Képzőművészeinek Országos Kiállítása
1995. SZKIOSZ Budapest
1996. Pro Cultura Országos Pályázat
1997. Szövetkezeti képzőművészek országos pályázata
2006. OKIT Országos pályázat

Önálló kiállításaim:
1994 Kondor Béla Közösségi Ház
1997 Pestszentlőrinci könyvtár-galéria
2004 Vasas Művészeti Alapítvány Székház



Molnár Györgyi

2002-ben mentem először a Képzőművész Körbe.

Az alkotótáborokba rendszeresen eljárak.

Általában olajjal dolgozom vászonra.

A festés valódi örömet ad.

Azt mondják, az alkotás önkifejezés!

Akkor beszéljenek helyettem a képek, és

ha sikerül valamit elmondaniuk a szépségről, a világról, rólam, akkor érdemes volt...

Képeim megtekinthetők a

WWW.mogyiszi.deviantart.com oldalon.





Nimsz Kati

Nagykátán születtem és Tóalmáson nőttem fel. Gondtalan gyermekkoromat szerető szüleimnek köszönhetem. Mezőgazdasági iskolát végeztem és virágkötőként kezdtem el dolgozni. Időközben férjhez mentem és ma két fiú boldog anyukája vagyok.

Mindig vonzódtam a rajzoláshoz, festészethez, grafikához.

Tizenhárom évvel ezelőtt egy decemberi napon került kezembe a Városkép újság, ahol a festőkörrel olvastam. Még azon a héten elmentem és jelentkeztem. Már az első alkalommal, kisebb csodával felért, ahogyan

fogadtak.

Rohanó világunkban itt mindenki nyugodt és vidám volt. Kedvesek és nagyon segítőkészek voltak. Kicsit az volt az érzésem, hogy hazaértem. Igaz, ez egy kicsit fellengzős, de mégis úgy érzem, valahogy a második családom lett a szakkör. Buna Konstantin odaadó munkájának köszönhetem, hogy a mai napig aktív tag vagyok.

Első önálló kiállításom 2003 májusában volt a Vasas Művészegyüttes Alapítványa kiállító termében.

2002-ben és 2003-ban a Szövetkezeti Képzőművészek Országos kiállításán díjazásban részesültem.

Ezúton is köszönöm minden alkotótársamnak a kedvességét, a segítségét. Sajnos nagyon sok társunk, remek emberek már csak fentről figyelhetnek bennünket, hiányoznak.

Remélem, mi még sokáig együtt maradunk.



Ottmár Klára

Néhány hónappal ezelőtt, 2010 őszén jutottam el először a Képzőművész Kör tűzzománc műhelyébe. Már az első alkalommal megragadott a műhely atmoszférája. Merőben más érzéseket hozott felszínre, különösen az én esetemben, aki évtizedek óta a versenyszférában, a számok világában töltöm napjaimat.

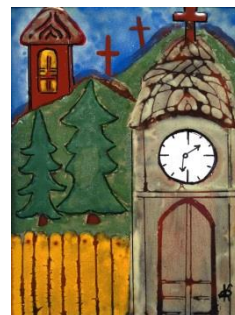
Amikor a műhelyben vagyok, szinte megszűnik a külvilág, annak minden gondjával. Soha nem gondoltam arra, hogy valaha is tűzzománc képek készítésével fogok foglalkozni. Eddig úgy tudtam magamról, hogy kézügyességem nincs, mivel az általános iskolában rajzból csak

azért adtak ötöst, hogy tiszta kitűnő legyen a bizonyítványom. Lizák Pálma beszélt nekem arról, hogy a tehetséges embert nem kunszt megtanítani, de a magamfajta emberke, ha kitartó, lassan-fokozatosan jelentős fejlődést érhet el, ahhoz képest, ahonnan elindult.

Egyébként közel áll hozzám a művészet, a zene, a kórusművészet, hiszen mindkét gyermekem a klasszikus zene művelése mellett nőtt fel. Fiam hivatása is a zene, hiszen trombita művész szakon végzett a zeneakadémián. Nekem példa lehet a fiam, akit hatéves korában nem vettek fel a zenei általános iskolába, most pedig elmondhatja magáról, hogy a bécsi zeneakadémián is kitűnő eredménnyel végzett.

Lányom gyönyörűen énekelt, zongorázott, az élete úgy alakult, hogy bölcsész, több nyelvet beszélő tanár lett belőle, aki jelenleg más területen is dolgozik.

A képzőművész köri tevékenységem rövideje miatt, még kevés képem készült, de ezek témája nagyon közel áll hozzám. Szeretem a meghitt hangulatot, az egyszerű, letisztult formákat.





Pannai Margit

Somogyudvarhelyen születtem.

Tizenkilenc évesen kerültem a fővárosba, a fivéremmel dolgozni. Utolsó munkahelyem a Kispesti ÉKM gyár volt, ahol műszerészként dolgoztam nyugdíjazásomig.

1988-ban jelentkeztem a néhai Gál Dezső festőművész-tanár rajz szakkörébe, ahol alakrajzolást tanultam.

Már az első közös kiállításon szerepeltem. A Tanár úr műterem látogatásokra is elvitt bennünket. Így ismertem meg Fresh Ottó fafaragót, a következő tanáromat, akitől fafaragást tanultam.

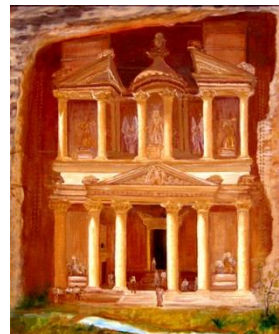
Nyaranta a XVIII. kerületi, Gyöngyvirág utcai nemzetközi Művésztelepen faragtunk, ahol festők és tűzzománcozók is dolgoztak. Itt találtam rá Lizák Pálmára, aki szívélyesen invitált a tűzzománc készítés rejtelseinek megismerésére. Átala kerültem a Buna Konstantin vezette Kondor Béla Közösségi ház Képzőművész Körébe.

A szakkörben és a nyári alkotótáborokban tanultam meg festeni. A tűzzománc ékszerek készítését Török Ibolya szobrászművész segítségével sajátítottam el.

Szívesen festek csendéletet, tájképet, várakat, kastélyokat, régi szép épületeket.

Néhány éve Jordániában jártam és a Petrában tett egész napos kirándulás volt rám a legnagyobb hatással. A csodálatos Óváros több épületét lefényképeztem és fotók, valamint az emlékezetem alapján eddig négy változatban megfestettem.

Ezekből az első festményt mutatom most be.



Ramsay Gabriella

Budapesten születtem. Kertész-virágkötő szakmát tanultam, és ebben szakmában dolgoztam negyven évig. 1999-től vagyok tagja a Képzőművész Körnek.

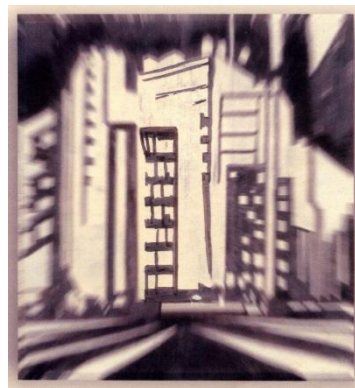
A Kör csoportos kiállításainak állandó részvevő vagyok.

2004-ben, 2010-ben és 2001-ben önálló bemutatkozásom volt a Vasas Ifjúsági Művészegyüttes Alapítvány Galériájában.

Résztevője vagyok a Vasas Képzőművészek évenként megismétlődő alkotó táborának.

A festő-táborban töltött idő meghatározó volt munkáim fejlődésében.

Köszönöm festőtársaimnak és Tanárunknak az eddig megtett utat.



a



Reé Ágota

Pestszentlőrinc szülötte vagyok, némi kitérő után jelenleg is ebben a kerületben élek.

Gimnáziumi tanulmányaim után a BME Vízgazdálkodási Főiskolai Karon üzemmérnöki diplomát szereztem.

Műszaki végzettségem azonban nem szorította háttérbe a képzőművészet iránti vonzódásom, amely gyermekkorom óta végig kísért.

A kezdeti sikerélmények ösztönöztek a folytatásra, amely hol szervezett körülmények között, hol pedig spontán, a „ceruza” vonzásában történt.

1993-ban találtam rá a Kondor Béla Művelődési Házban működő festőkörre, ahol megfelelő irányítást, segítséget és kedvet kaptam a továbbiakban.

Itt később lehetőségem nyílt a tűzzománc technikájával is megismerkedni.

Képeimnek témaválasztása összefüggésben van életem egy-egy állomásával, utazási emlékekkel, átélt helyzettel, vagy néha csupán a szép csodálatával.

Semmiféle művészeti szervezetnek nem vagyok tagja, a nagyközönségnek ritkán mutatom be alkotásaimat, leginkább a magam és barátaim kedvére tevékenykedem.



Rosta Erzsi

1988-ban iratkoztam be a Kondor Béla KH Képzőművész Körébe, hogy régi vágyam szerint meg tanuljak rajzolni és festeni. Nyugdíjazásom előtti „aktív” éveimben könyveket, folyóiratokat, prospektusokat, kiállítási katalógusokat terveztem, szerkesztettem.

Tanárunk irányításával rajz, festő, tűzzománc oktatásban és művészet-történeti képzésben részesültem.

A Körnek, azóta is a tagja vagyok.

Negyedik éve alakrajz gyakorlása végett a Szőnyi István Képzőművészeti körbe is járok, ahol Ferencziné Bachó Zsuzsa és M. Kass Judit festőművész-tanárok irányítása mellett képezem magam.

Kedvenc témáim: A természet, városok, emberek, grafikával, pasztellel, akvarellal és olajtechnikával dolgozom.

14 önálló és számtalan csoportos kiállításon mutathattam be alkotásaimat Budapesten és vidéken is.

Díjaim:

1994. Pro Cultura alapítvány kiállításán megosztott I. díj,

1995 és 2001. SZÖVOSZ országos kiállításon díjazott,

1998. Cserépfalu, országos kiállításon: különdíj,

2007. Kastár Művészeti Egyesületben „Alkotói díj”,

2007. Kláris folyóiratnál a grafikai nívódíj I. fokozatát kaptam.

Elérhetőségem: e-mail, rostaerzsi@gmail.com



Rudas Judit

1954-ben születtem Budapesten.

1985-ben jelentkeztem Gál Dezső festőművész vezetésével működő kispesti képzőművészeti körbe. Így lehetőségem nyílt modell után rajz-tanulmányokat készíteni. Itt ismertem meg az alkotó munka örömét és azt az érzést, hogy mit jelent másoknak ezzel örömet szerezni.

Kezdetben grafikával foglalkoztam, majd az olaj,- akril festésszel és tűzkép-készítéssel.

Mestereim: Buna Konstantin festőművész, Gál Dezső festőművész, Kassai Károly festőművész, Ruttkay Sándor grafikus művész és tűzzománc készítést tanultam Lizák Pálmától is.

2003-tól tagja vagyok Pestszentlőrincen a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körének.

2007-ben Egyiptom öröksége címmel meghirdetett országos pályázat győztese lettem grafikai kategóriában, „Égi lakoma” című képpemmel.

2009-ben megalapítottuk Feyér Máriával, Kassai Károllyal, Lach Sándorral közösen a „KÉP-MUTATÓK” Társaságát, melynek keretében sikeres kiállításunk volt 2009 szeptemberében Wekerlén, a King Galériában, 2010. áprilisában, a Csili Művelődési Központ Muszély Ágoston kiállító termében.

2011. augusztusára tervezzük a következő „Kép-mutatót”.
Tervezem olaj-, és akrilképeken vegyes-technika alkalmazását, fém felhasználásával.



Táboriné Ugray Klára

Vallomás: „1942-ben születtem Olaszországban. Szüleim művészek, édesapám szobrász, édesanyám festőművész volt.

Talán a hely, ahol születtem és az a környezet, amiben felnőttem, magyarázat arra, hogy mindig vonzódtam a művészethez.

Kicsi gyermekkorom óta rajzolok, festek, foglalkozom a népművészet minden ágával.

Csak a nyugdíjas évek hozták meg azt, hogy elég időm legyen elmélyedni a festészetben.

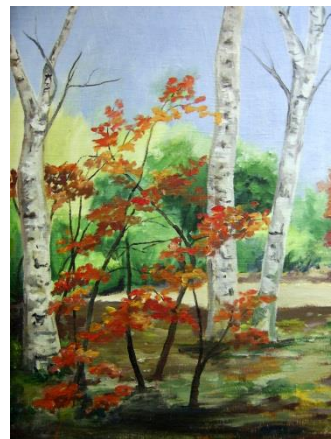
1998 óta vagyok a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körének tagja. Mesterem, Buna Konstantin, akinek nagyon sokat köszönhetek.

Remélem, képeim egyre jobbak lesznek, és sok embernek szereznek örömet. Ebben a nem túl vidám, hajsztolt életben.” (Ez a vallomás megjelent a Vasas Szakszervezeti Szövetség 2009. évi művészeti naptárában.)

Kláránk szíve-lelke volt kis csapatunknak és közel tíz évig a titkára is. Életszeretete, vidámsága, a súlyos gondokon felülemelkedni tudása minta és példa volt mindannyiunknak.

Legendás segítőkészsége, embersége sokunknak nyújtott támogatást, a legkülönbébb ügyekben, technikákban. Gondolom, sokan őrizzük még ügyes kezekkel formált pasztellkrétáit és használjuk a vászon kasírozáshoz adott jó tanácsait, receptjeit.

Sok-sok ilyen társra, barátira lenne szüksége a világnak, hogy emberibb, élhetőbb legyen. Köszönjük, Klári.



Köszönet!

A Kondor Béla Közösségi Házban, Okányi Kiss Ferenc egykori művészeti vezető kezdeményezésére 1986-ban indult el a felnőtt rajz-festő kör. 1988. óta Buna Konstantin festőművész vezeti a Képzőművész Kört, melynek oktatója, a művészet szeretetére nevelője. Neki köszönhetjük, hogy alkalmunk nyílt a rajz, a grafika és különféle festési eljárások elsajátítására, melyek révén eredményeket, sikereket érhattünk el. Közel tíz éve a tűzzománc technikával is megismerkedhettünk.

Több mint száz közös kiállításon mutattuk be alkotásainkat. Tagjaink számtalan egyéni díjat nyertek különféle pályázatokon, kiállításokon, de csoportos elismerésben is részesültünk.

Köszönjük a Kondor Béla Közösségi Ház munkatársainak és Kiss Marianna igazgatónőnek a lehetőséget Kör működésére, és személyes támogatását az alkotó légkör megteremtésére.

Köszönjük a Vasas Szakszervezet tagjainak, munkatársainak és Keresztes János kulturális szakértőnek, valamint a Vasas Művészeti Alapítvány igazgatónőjének, Závodszy Zoltánnak a nyári alkotótáborok megszervezését és anyagi támogatásukat.

Köszönjük Buna Konstantin festőművész tanárunknak sokévi áldozatkész oktató munkáját, segítségét saját kifejezési eszközeink megtalálásában.

Köszönet minden volt és jelenlegi tagunknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy itt, ebben a Körben mindig jól érezzük magunkat.

Rosta Erzsi
a Kör tagjai nevében

Tagjaink voltak:

Baksa Mónika	Lehoczky Tiborné
Csekő József	Magyar Piroska
Csöndes Józsefné	Molnár Györgyi
Deák Margit	Molnár Márta
Fehér Györgyi	Nagy Zsolt
Fejér Mária	Paksi Erzsébet

Fekete Rozália	Pálffy Ágnes
Fiala Krisztina	Ruttkay Erzsébet
Füldös Lajos	Siklósi István
Gesztesi Zsuzsa	Steták Karolina
Kovács Imre	Szabó Ibolya
Kovács János	Szántó Mari
Kozma Szilvia	Szöllősi Ildikó

Kucsikné Varsányi Anikó	Táboriné Ugray Klára
Lantos István	Tankóné Borsos Dóra

A kiadvány megjelentetését támogatták: Kondor Béla Közösségi Ház és

Ágoston Magdolna	Gulyás Edit
Béres Gyuláné	Izsák Lajosné
Bíró Lászlóné	Józsa Attila
Bögre Gergely	Juhász Pogány Klára
Bögre Klaudia	Kárász Erika
Czafitné Póka Edit	Karmazsin Lajos
Csáky László	Kenesei Judit
Dányi Krisztina	Kövesárki Kálmánné
Dr. Kiss Tihamér	Lizák Péter
Enyedi Tibor	Paku Gusztávné
Filosoft Kft.	Patrik-Pirk Mártonné
Flamm Edina	Reé Ügyvédi Iroda
Flamm Tibor	Rudas Ferencné

Szerkesztők:

Lizák Pálma és Rosta Erzsi

Kollázs: Lizák Péter

Nyomda: Enitype Bt. papirajandek.hu